

РЕШЕНИЕ

№ 8030

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 18.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **8770** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е проведено на основание чл. 149, ал. 5 АПК, по реда на чл. чл. 145 – 178 от същия кодекс.

Производството първоначално е образувано във връзка с подадена в Съда жалба, вх. № 19204/13.08.2012 г. от [фирма], насочена против издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С. РА № [ЕГН]/05.04.2012 г., както и против заповедта за определяне на органа, компетентен да издаде акта. След като установи, че с Решение № 1810/25.07.2012 г. директорът на Д. „О.” – С. е оставил без разглеждане, като просрочена жалбата от едноличния търговец, против цитирания по-горе ревизионен акт, с Разпореждане от 02.10.2012 г. настоящият състав на АССГ отдели материалите, касаещи жалбата срещу Решение № 180/25.07.2012 г. на директора на Дирекция „О.” – С., за образуване на друго дело, като по настоящото остави за разглеждане жалбата против ревизионния акт. По оспорването на Решение № 1810/25.07.2012 г. на директора на Д. „О.” – С. е образувано адм. дело № 9589/2012 г. – 44 - ти състав, което е приключило с Определение № 5204/16.11.2012 г., влязло в законна сила на 16.11.2012 г., като неподлежащо на обжалване и отхвърлящо жалбата против Решение № 1810/25.07.2012 г. на директора на Дирекция „О.” – С., с което е оставена без разглеждане, като просрочена, жалбата против РА № [ЕГН]/05.04.2012 г.

С Определение № 1327/21.01.2013 г. настоящият съдебен състав прие, че жалба, вх. № 19204/13.08.2012 г. от [фирма], против издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С. РА № [ЕГН]/05.04.2012 г. следва да бъде оставена без разглеждане, като процесуално недопустима, поради просрочване на оспорването по административен

ред. Това определение бе отменено в една част, с Определение № 3874/20.03.2013 г. на ВАС, по адм. дело № 35121/2013 г. и делото бе върнато, с указание за разглеждане на жалбата против РА № [ЕГН]/05.04.2012 г., досежно искането за обявяване неговата нищожност.

В съдебното производство, с изключение на последното заседание искателят – [фирма] е представляван от упълномощен адвокат, който поддържа искането за обявяване нищожност на ревизионния акт. След указание от Съда, с писмена молба от 03.07.2013 г. (л. 95 от делото) е заявила конкретни доводи за нищожност на акта.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва искането, намирайки го за неоснователно и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на искането.

Съдът, след като разгледа доказателствата по делото и обсъди доводите на страните, преценява искането като неоснователно.

Както вече бе посочено по – горе, предмет на делото е единствено и само заявеното от едноличния търговец искане за прогласяване нищожност на РА № [ЕГН]/05.04.2012 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С.. Обсъждайки доводите на искателя, така както са заявени с молбата му на л. 95, Съдът намира следното.

Нищожността на административен акт е предпоставена от установените изисквания за валидност, които са свързани с формата и съдържанието му (арг. чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК), като: липса на съществени реквизити, пълна липса на мотиви. Нищожен е и акт, издаден от материално и процесуално некомпетентен административен орган. Разглежданият Ревизионен акт № [ЕГН]/05.04.2012 г. (л. 34) не страда от такива съществени пороци, които да го определят като нищожен.

1. Твърдението, че заповедта, с която е възложена ревизията – ЗВР № 11111588/07.10.2011 г. е нищожна, е голословно и не е аргументирано. ЗВР № 11111588/07.10.2011 г. (л. 68 от делото) е издадена от К. Л. Г., на длъжност „началник” на Сектор Ревизии”, в Дирекция „Контрол” при ТД – С. и е изменена досежно срока на ревизионното производство, със Заповед № 1200442/18.01.2012 г., издадена от същия орган по приходите. К. Г. е включена в издадената от директора на ТД на НАП – С. Заповед № РД-01-918/27.06.2011 г. (л. 101), като орган, оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК да издава заповеди за възлагане на ревизии. Считано от 27.06.2011 г. (преди издаване на ЗВР № 11111588/07.10.2011 г.), госпожа К. Г. е назначена от изпълнителния директор на НАП да изпълнява задълженията на началник на Сектор „Ревизии”, в Дирекция Контрол”, при ТД – С., видно от приложената на л. 102 заповед. За компетентността на органа, възложил ревизия отношение имат разпоредбите на ал. 2, чл. 112 ДОПК, но не и чл. 119, ал. 2, на които се позовава искателят. Понеже не уточнява, коя редакция на текста на чл. 119, ал. 2 ДОПК има предвид, Съдът пояснява следното. До изменението на нормата (ДВ, брой 82/2012 г.), т.е. до 31.12.2012 г., вкл., текстът на ал. 2, чл. 119 ДОПК е следният: „След получаване на уведомлението органът, възложил ревизията, определя със заповед компетентния да издаде ревизионния акт орган по приходите”. Считано от 01.01.2013 г., съдържанието на ал. 2 е: „Р. акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Когато установяването на задължения или отговорности в конкретното производство е недопустимо, производството се прекратява със заповед”. За процесния случай не е приложима актуалната разпоредба,

защото РА № [ЕГН]/05.04.2012 г. е издаден през 2012 г. Искателят, цитирайки чл. 119, ал. 2 ДОПК твърди, че и заповедта, с която е определен органа – издател на акта е нищожна. З. № К 1200442/09.03.2012 г. (л. 40) е издадена от същия орган, възложил ревизията със ЗВР № 11111588/07.10.2011 г. – К. Г., като е издадена в съответствие с разпоредбата на чл. 119, ал. 2 ДОПК, в редакцията, в сила до 31.12.2012 г. Както ЗВР № 11111588/07.10.2011 г. и ЗВР № 1200442/18.01.2012 г., така и З. № К 1200442/09.03.2012 г. са издадени от компетентен административен орган – орган по приходите, по смисъла на чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП и като такива, представляват валидни актове, които не са нищожни.

2. Невярно и отново неподкрепено с каквито и да било конкретни аргументи, освен цитирането на чл. 120 ДОПК е и твърдението, че ревизионният акт не съдържа „никакви мотиви”. От елементарния прочит на същия се установява наличието на такива (на стр. стр. 3, 4, 5), както и позоваването на РД № 1200442/06.03.2012 г. (л. 45), констатациите на който са споделени от издателя на акта.

3. Неоснователно е и позоваването от искателя, на чл. 155, ал. 2 ДОПК.

Установява се от РД, че ревизията, след която е издаден процесния РА № [ЕГН]/05.04.2012 г. се явява повторна, след като с Решение № 1574/12.09.2011 г. решаващият административен орган е отменил предходния акт и е върнал преписката за нова ревизия. Няма данни да са извършвани повече от тези две ревизии, по отношение същите данъчни периоди и са същите фактически обстоятелства. Разпоредбите от чл. 155 ДОПК определят правомощията на директорите на Дирекциите „О.”, понастоящем – „Обжалване и данъчно – осигурителна практика”, свързани с оспорени пред тях ревизионни актове. Алинея 5 на чл. 155 забранява повторно връщане на преписка за нова ревизия, което означава, че е процесуално недопустимо, след като веднъж решаващият орган е отменил ревизионен акт, отново да отмени и втория, като пак върне преписката за възлагане на нова ревизия. Процесният случай не е такъв.

Искането за обявяване нищожност на РА № [ЕГН]/05.04.2012 г., като неоснователно, подлежи на отхвърляне. При този изход на съдебния спор, искателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение (чл. 161, ал.1, изр. трето ДОПК), което обаче, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото Съдът следва да определи на основание чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет), в размер на 150 лева.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 14 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искането от [фирма], за прогласяване нищожност на издадения от орган по приходите при ТД на НАП – С. Ревизионен акт № [ЕГН]/05.04.2012 г.

ОСЪЖДА [фирма] – ЕИК:[ЕИК], представляван от Н. В. М. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ:

